

Oscar Wilde: Przedmowa do „Portretu Doriana Graya”

Możemy wybaczyć komuś, że stwarza coś użytecznego, póki tego nie podziwia. Jedynym usprawiedliwieniem dla twórcy dzieła bezużytecznego jest, że je podziwia.

Artysta jest twórcą piękna.

Celem sztuki jest: objawiać sztukę, ukrywać artystę.

Krytykiem jest, kto potrafi własne wrażenie piękna wyrazić w odmiennej formie lub w nowym materiale.

Najwyższa jak i najniższa forma sztuki jest swego rodzaju autobiografią.

Kto w rzeczach pięknych odnajduje sens brzydki, jest zepsuty, nie budząc zachwyty. To błąd.

Kto odnajduje piękny sens w rzeczach pięknych, jest kulturalny. Posiada przyszłość.

Wybranymi są, ci, dla których rzeczy piękne posiadają znaczenie tylko piękna.

Nie ma książek moralnych lub niemoralnych. Bywają tylko książki napisane dobrze lub źle. Nic więcej.

Niechęć wieku dziewiętnastego do realizmu jest wściekłością Kalibana, widzącego własne odbicie w zwierciadle.

Niechęć wieku dziewiętnastego do romantyzmu jest wściekłością Kalibana, niewidzącego własnego odbicia w zwierciadle.

Życie moralne człowieka jest częścią materiału dla artysty, atoli moralność sztuki polega na doskonałym użyciu niedoskonałego środka.

Żaden artysta nie pragnie niczego dowieść.

Nawet rzeczy prawdziwe mogą być dowiedzione.

Żaden artysta nie ma sympatii etycznych.

Sympatia etyczna u artysty to niewybaczalne zmanierowanie stylu.

Żaden artysta nie jest chorobliwy.

Artysta może wszystko wyrazić.

Myśl i mowa są dla artysty narzędziami sztuki.

Występek i cnota są dla artysty materiałem sztuki.

Z punktu widzenia formy typem sztuki jest muzyka. Z punktu widzenia uczucia typem jest sztuka aktora.

Wszelka sztuka jest zarazem powierzchnią i symbolem.

Kto sięga pod powierzchnię, czyni to na własne ryzyko.

Kto odczytuje symbol, czyni to na własne ryzyko.

Sztuka odzwierciedla w istocie widza, nie życie.

Różnorodność poglądów o dziele sztuki dowodzi, że jest ono nowe, skomplikowane i zdolne do życia.

Jeśli krytycy są w niezgodzie, artysta jest w zgodzie z sobą.

Możemy wybaczyć komuś, że stwarza coś użytecznego, póki tego nie podziwia. Jedynym usprawiedliwieniem dla twórcy dzieła bezużytecznego jest, że je podziwia.

Wszelka sztuka jest bezużyteczna.

Oscar Wilde

Przeł. Marcei Tarnowski